

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΝΟΥΒΕΛΑ-22

Η Αννούλα του Sydney

Καθώς οδηγούσε ο Στέλιος Ραγής το αμάξι του, ένα μεγάλο πλατύ μπλε αυτοκίνητο της εποχής, μάρκας Ford 1950, διηγούνταν στην Ισμήνη και τον Άλκη, την δική του ιστορία:

Η μητέρα του, ήταν Αγγλίδα, κόρη ενός Λονδρέζου πάμπλουτου βιομήχανου της εποχής, και ο πατέρας του ένας φτωχός Έλληνας μετανάστης που είχε δραπετεύσει από το πλοίο του όταν αυτό ξεφόρτωνε στο Σύδνεϋ.

Οι δύο νέοι θα συναντηθούν αργότερα και θα ερωτευθούν.

Η κοπέλα δεν μπορεί να πει τον έρωτά της στον πατέρα της διότι γνωρίζει ότι δεν θα δεχθεί ποτέ ως άνδρα της κόρης του ένα φτωχό Έλληνα μετανάστη.

Όμως όταν η κοπέλα θα μείνει έγκυος, θα αποκαλύψει στον πατέρα της την αλήθεια.

Τότε αυτός την διώχνει από το σπίτι.

Το ζευγάρι θα βρει υποστήριξη και στοργή από μια φτωχή συγγενή.

Όταν γεννήθηκε ο καρπός του έρωτα τους, ο Στέλιος Ραγής, η μητέρα του θα τον δηλώσει στο ληξιαρχείο με το όνομα και το επίθετο του πατέρα της, δίνοντας ταυτόχρονα και όλα τα στοιχεία της δικής της οικογένειας.

Ο πατέρας της, Sam Aniston, δεν την είχε αποκληρώσει. Το γεγονός αυτό την έφερνε αυτόματα ως την νόμιμη κληρονόμο, την ίδια και το παιδί της, το οποίο έφερε το όνομα και το επίθετο του πατέρα της.

Το ζευγάρι δεν είχε ακόμη παντρευτεί.

Το παιδί όταν μεγάλωσε γράφτηκε στο σχολείο με το επίθετο του Έλληνα πατέρα του: Στέλιος Ραγής.

Στα 12 του χρόνια ο Στέλιος Ραγής χάνει τους γονείς του, που σκοτώθηκαν σε εργατικό δυστύχημα, στο εργοστάσιο που εργάζονταν, και αναλαμβάνει να τον βοηθήσει ο Έλληνας μανάβης της γειτονιάς και φίλος του πατέρα του, ο Πέτρος Πετρίδης.

Στα 19 του χρόνια μαθαίνει ότι κάποιος μεγάλος δικηγόρος του Σύδνεϋ, αναζητεί κάποιον Sam Aniston για μια σοβαρή υπόθεση.

Κατάλαβε ότι εκείνη η υπόθεση τον αφορά, παρόλο που δεν γνώρισε ποτέ τον παππού του.

Η μητέρα του, λίγα χρόνια πριν από το δυστύχημα στο εργοστάσιο, που στοίχισε την ζωή της και του πατέρα του, του έδωσε το πιστοποιητικό της γέννησής του, που ανέφερε ότι είναι γιός της και έφερε το όνομα του παππού του Sam Aniston, καθώς και όλα τα δικά της επίσημα στοιχεία που αποδείκνυαν ότι είναι κόρη του μεγαλοεπιχειρηματία Sam Aniston.

«Αυτά θα σου χρειασθούν κάποτε παιδί μου, του είπε. Φύλαξέ τα».

Του αποκάλυψε φυσικά και την όλη ιστορία με τον πατέρα της.

Ο μεγαλοεπιχειρηματίας θα πεθάνει λίγα χρόνια αργότερα, μετά τον θάνατο της.

Ποτέ δεν είχε μάθει για τον θάνατο της κόρης του. Πίστευε μάλιστα ότι αυτή θα έχει χαθεί, ή πως είχε αλλάξει το όνομα και το επίθετο της και πήρε το επίθετο του μετανάστη.

Αφήνει όμως διαθήκη: «Στους νόμιμους κληρο-

νόμους», πιστεύοντας ότι αυτή θα μεταβιβασθεί σε ορισμένα ανίψια του, που τον περιτριγύριζαν και τον κολάκευαν για χρόνια, όταν έδιωξε την κόρη του.

Όμως ο νόμος στην Αυστραλία λειτουργεί κανονικά, και οι αρμόδιοι παράγοντες και τα δικηγορικά γραφεία ανακάλυψαν ότι υπάρχει επίσημα καταγεγραμμένο το όνομα της κόρης του και του παιδιού της που φέρει το όνομα και το επίθετο του.

Αυτούς θεώρησαν ως μοναδικούς κληρονόμους.

.....

Τότε ήταν που η Ισμήνη τον ρώτησε:

- Γιατί κύριε Ραγή σε αναζητούσε ένας μεγάλος δικηγόρος του Σύδνεϋ;

Ήταν λοιπόν η ευκαιρία να ξετυλίξει το κουβάρι της δικής του ιστορίας και να τους πει πως ύστερα από σκληρούς αγώνες και την μεγάλη βοήθεια των δικηγόρων του, ο 19χρονος τότε και φτωχός νέος που ζούσε ταπεινά στο μανάβικο του φιλόξενου Πέτρου Πετρίδη, γίνεται ο κληρονόμος μιας τεράστιας περιουσίας.

Θα προχωρήσει στην αρχή να αγοράσει περίπτερο στην μεγάλη Λαϊκή αγορά του Σύδνεϋ και να γίνει μεγαλέμπορας λαχανικών και φρούτων, την μοναδική δουλειά που γνώριζε.

Πίστευε ότι έτσι θα βοηθούσε τον καλό του προσάτη Πέτρο Πετρίδη, προμηθεύοντας, καθημερινά και χωρίς λεφτά, με προϊόντα το μικρό του μανάβικο.

Όμως οι οικονομικοί του σύμβουλοι, του πρότειναν να προχωρήσει και σε άλλους τομείς δραστηριότητας.

Κράτησε μεν το μεγάλο περίπτερο στην Λαϊκή του Σύδνεϋ, και το ανέθεσε να το διευθύνει ένα έμπιστό του άτομο.

Οι δικηγόροι θα τον συμβουλεύσουν να προχωρήσει σε επενδύσεις αγοράζοντας διαμερίσματα τα οποία του φέρνουν μεγάλο εισόδημα καθώς και στην αγορά μετοχών.

Μπορούσε έτσι να διευθύνει τις επιχειρήσεις του, από το γραφείο του στο σπίτι του.

.....

Η Ισμήνη και ο Άλκης ύστερα από την όλη εκείνη ιστορία του Στέλιου Ραγή, έμειναν αμίλητοι. Κατάλαβαν αμέσως ότι ο άνθρωπος που τους οδηγούσε σπίτι του για να τους φιλοξενήσει, ήταν ένας πολυεκατομμυριούχος επιχειρηματίας.

Δεν ήξεραν πως να αντιδράσουν. Τι να του πουν.

Την απόλυτη σιωπή την έσπασε η Ισμήνη λέγοντας χαμογελαστά:

- Μπράβο κύριε Ραγή. Συγχαρητήρια.

Ύστερα σώπασε.

- Συγχαρητήρια είπε δειλά και ο Άλκης και του κτύπησε, για δεύτερη φορά ελαφρά, την πλάτη. Ύστερα στο αυτοκίνητο ακολούθησε απόλυτη σιωπή.

.....

Σε κάποια στιγμή τον άκουσαν να τους λέγει:

- Φτάσαμε στο σπίτι.

Όταν το αυτοκίνητο σταμάτησε η Ισμήνη και ο Άλκης κοίταξαν έξω, από το παράθυρο.

Δεν ήταν ένα απλό σπίτι εκείνο, ήταν ένα εντυπωσιακό μέγαρο.

Ο Στέλιος Ραγής βγήκε πρώτος και έτρεξε να ανοίξει την πόρτα της Ισμήνης δίνοντας της ταυτόχρονα το χέρι του να κατεβεί.

Δειλά συνεσταλμένα κατέβηκε από το αυτοκίνητο και ο Άλκης.

Η Ισμήνη όταν κατέβηκε ένωσε μια ζαλάδα, αλλά σύντομα συνήλθε. Έπρεπε να προχωρήσει αλλά δεν μπορούσε να σύρει τα βήματά της.

Έμεινε εκεί μαρμαρωμένη να κοιτά το τριώροφο αρχοντικό. Ποτέ ούτε εκείνη ούτε και ο Άλκης φυσικά αντίκριζαν τέτοιο μέγαρο.

Είχαν ακουστά για πλούσια αρχοντικά στην Αθήνα, αλλά ποτέ δεν έφτασαν μέχρι εκεί να τα δουν έστω και από μακριά.

Εξάλλου γιατί;

Είχαν να παλέψουν για την ίδια την ζωή, να εργασθούν σκληρά όλοι τους για την επιβίωση. Τους έφτανε το μικρό ισόγειο διαμέρισμα στην Αθήνα, αφού ίσα-ίσα μπορούσαν να πληρώσουν το ενοίκιο.

Δεν είχαν καμιά περιέργεια, αλλά ούτε την ευκαιρία ή τον χρόνο να πάνε στα γνωστά μεγαλοαστικά προάστια της Αθήνας για να δουν τα πλούσια σπίτια.

Τώρα οι δυο τους έμειναν εκεί μαρμαρωμένοι, στο Σύδνεϋ, να κοιτούν με θαυμασμό το μεγάλο αρχοντικό που θα τους φιλοξενήσει.

Στο μεταξύ ο Στέλιος Ραγής έπασσε από το μπράτσο την Ισμήνη και αποτεινόμενος και στον Άλκη είπε:

- Προχωράμε να μπούμε μέσα; Και έκανε το πρώτο βήμα.

Η Ισμήνη έσυρε και εκείνη τα βήματα της αφήνοντας το χέρι της, αλλά και την μοίρα της, στα χέρια του Στέλιου Ραγή.

Πίσω της ο Άλκης ακολουθούσε και αυτός την άγνωστη κοινή τους μοίρα.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)